

blz.

1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws :	
- 3-dagen	
- nieuwe opgeroepen	
- afzwaaiers	
- nieuwe adressen	3
3. 2° Foklorefeest te Breendonk	4
4. Ons maandelijks portret :	
CHARLES BOB BRAECKMANS	5
5. Vijf jaar geleden	11
6. Wie is Loesje (vervolg)	13
7. Schuin bekeken	16
8. Verenigingsleven :	
- Geje	17
- Volkskunstgroep Annemarieke	18
10. Sportvaria :	
- Voetbal	22
- Wielrennen	22
- Snelwandelen	23
- Volleybal	24
- Auto-rodeo-cross	24
11. Dagklapper	27
12. Denksport	36
13. Medewerkers	38

.....
• De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende
• verantwoordelijkheid van de inzenders.
• Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de
• steller is bekend.
• Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.
• .....

MAANDELIJKS PORTRRET

charles..bob braeckman

"Hoe beter je de mens leert kennen,
des te meer ga je van de dieren houden !"

Vaak zie ik 's morgens vlak over de deur een geel-bruine Opel stoppen en een eerder korpulente heer met kalende schedel uitstappen en resoluut het postkantoor binnengaan. Omzeggens steeds als eerste klant van postmeester Jan Van Borm.

De toevallige keren dat ik, tijdens de aanwezigheid van die heer, in de post moest zijn, zag ik hem telkens gezellig koutend bij Jan zitten. Vlug had ik door dat hij flink van de tongriem gesneden is. Hij bleek daarbij over alles en nog wat zijn zegje te hebben en betrok niet zelden de toevallig aanwezige postbezoeker in zijn babbeltjes. Wat direkt opviel was zijn Vlaanders aksent : Gents, Brugs of Kortrijks, weet ik veel ?

"Wat heeft die man in godsnaam toch verloren in ons postkantoor ?" vroeg ik mij dan af. Daarbij vergat ik evenwel, dat het niets bijzonders is een "vreemde" in onze post aan te treffen. Jan Van Borm is nu eenmaal gekend voor zijn vlotte en minzame service, waardoor hij dan, zij het ongewild, heel wat niet-Breendonkenaars naar zijn kantoor lokt.

Terugkerend tot de geel-bruine Opelbezitter. Het duurde een hele tijd vooraleer ik aan hem ernstig aandacht ging besteden. Dit deed ik eerst na dat ik vernomen had, dat hij zoiets als een Engelsman moest zijn, iemand met een massa relaties, die zich daarbij niet laat pramen voor een dienst. En...zo zegde men mij, "waar die man zich achterzet, komt steevast een gunstige oplossing". En de klap op de vuurpijl voor mij was, te vernemen dat die "vreemde" sedert meerdere jaren een "ingezetene" was van ons dierbaar Breendonk. Hij zou ergens op de Achterheide in een riant villaatje resideren.

Minder volstond om mij te intrigeren. Zo iemand kon wel eens een uitstekend model zijn voor een knal van een Schakelportret.

Ik heb niet getalmd om mijn weetgierigheid - sommigen noemen het gewoon nieuwsgierigheid - te bevredigen en ben op een regenloze meiavond naar Achterheide 54 getogen.

Het geluk was aan mijn zijde. De heer des huizes zelf liet mij binnen en verzocht mij kordaat-vriendelijk mij in een knusse zetel in de ruime leefkamer neer te vleien. Ik moest mij vanzelfsprekend voorstellen en hem en zijn vrouw daarbij uitleggen wat De Schakel eigenlijk is. Want die beiden kenden noch mij noch hadden enige weet van ons lijfblad. Mijn verzoek tot interview van "mijnheer", interview dat in een getekend en geschreven portret moest resulteren, ging er dan ook niet vlug in. Gelukkig bracht een voor-kennismaking-meegebrachte Schakel spoedig inzicht. Maar...tevens de klassieke repliek: " 'k Zou niet weten wat er zoal over mij te schrijven valt. 'k Ben in Breendonk overigens vreemd en ken er haast geen mensen, Voor een dergelijk portret komen mijn burens, overigens doorbrave mensen, heel wat beter in aanmerking dan ik".

In een mengelmoes van Vlaanderse aksenten had hij mij gepoogd uit het zadel te lichten. Maar uit ervaring weet ik dat zo'n afwijzing vaak het gevolg is van de vrees dat zekere intimiteiten aan de openbaarheid zouden prijs gegeven worden. Soms ook kan nederigheid aan de basis liggen. Welke oorzaak hem (voorlopig) neen deed zeggen, weet ik nu nog niet. Maar wat ik toen duidelijk aanvoelde, was dat ik tegenover iemand zat die zonder enige twijfel heel wat boeiends over zichzelf te vertellen had. Wat nadien trouwens overduidelijk werd bevestigd.

Mijn overredingskracht haalde het spoedig op zijn aanvankelijke stugge houding. Hij gaf zich dus gewonnen, maar liet bij het begin eerder onwennig de vragen op zich afschieten. Zijn antwoorden kwamen echter gevat, zonder franjes en met veel realiteitszin. Het vraaggesprek zou mij de ene verrassing na de andere brengen. En de man waarover niets zinnigs te schrijven viel, zoals hij had beweerd, ontpopte zich dra als een droomportret.

Zijn geschiedenis begint in feite bij zijn vader. Deze vurige patriot had zich tijdens wereldoorlog I als vrijwilliger bij het Belgisch leger aangemeld. Tegen het einde van deze ontorende mensenslaching raakte hij zwaar gewond en werd hij voor verpleging en herstel naar Engeland verscheept. Daar werd hij in een Londens ziekenhuis liefderijk verzorgd door een Engelse verpleegster, Daisy Self, die nadien zijn echtgenote zou worden. Zij bleven aanvankelijk in Engeland wonen en daar zag dan Charles Braeckman op 16.8.1919 wat men pleegt te noemen het levenslicht. De voornaam Charles werd spoedig geruild voor de roepnaam Bob.

In 1921 besloot vader Braeckman naar zijn oude vaderland terug te keren. Vrouw Daisy en zontje Charles-Bob maakten vanzelfsprekend de overtocht mee. Het gezin vestigde zich in Gent, waar vader - inmiddels 95% invalide erkend - aanvankelijk als bankbediende begon te werken om het geleidelijk tot directeur van een bankfiliale te brengen. Daisy Braeckman-Self zou zich vrij spoedig aan de Belgische, lees Gentse, mentaliteit aanpassen en laten kennen als een levenslustige, vrome en uiterst gediensstige vrouw.

Charles-Bob groeide van kleuter, over knaap tot jongeling op. Hij doorliep met zeer gunstige uitslagen de lagere en middelbare school om, zeer jong nog, aan de Hogere Technische School als technisch-ingenieur (electriciteit) te promoveren.

Vlug daarop kreeg hij zijn oproeping voor het leger. De gedane studies deden hem haast onontkoombaar in de "schoolkampagnie" belanden. Met het brevet van reserve-luitenant op zak zwaaide hij, na een term van één jaar af.

Nauwelijks enkele dagen thuis werd hij gemobiliseerd en nadien de achttiendaagse veldtocht ingestuurd. Hij kwam gelukkig ongedeerd uit de ongelijke strijd, maar kon niet verhinderen, dat hij als krijgsgevangene achter de prikkeldraden van een Oflag (officierenkamp) nabij Hamburg terecht kwam. Zijn Vlaamse familienaam zorgde echter voor een vroegtijdige "Entlassung".

Zijn tweede nationaliteit, nl. de Engelse, maakte hem zonder meer ernstig verdacht bij de Duitse bezetters. Dat wist Charles-Bob, beter dan wie ook. Hij besloot ten spoedigste ons land te verlaten en te pogen Engeland, zijn tweede vaderland, te bereiken. Na een avontuurlijke tocht - hoeft het gezegd? - gelukte hij in zijn opzet, dank zij medehulp van Belgische en Franse weerstanders. Zijn exodus bracht hem via Frankrijk, Spanje, Gibraltar alover een stuk Atlantische Oceaan met zijn duizend en één gevaren in het vrije Brittenland. Onmiddellijk meldde hij zich daar als vrijwilliger bij het Engelse leger aan en schopte het vlug tot kapitein van een pantsereenheid.

In Normandië, nabij Cherbourg, maakte hij met de geallieerde legers, onder leiding van generaal Dwight Eisenhower, de historische landing mee. Hij nam deel aan de bevrijding van Frankrijk en België en was tijdelijk met zijn eenheid gekantonneerd in Gent, zijn vorige woonplaats, toen op Kerstdag 1944 in onze Ardennen het von Runstedtoffensief in al zijn hevigheid losbarstte. Hij werd met zijn mannen in ijlt tempo ter plaatse gestuurd om er de Duitse zelfmoordaanval - die onze pas-enkele-maanden-bevrijde landgenoten in grote paniek bracht - te helpen afslaan. In tegenstelling met de duizenden onfortuinlijke medesoldaten bracht hij en zijn tankbemanning het er heelhuids af. Bij zover dat zij onmiddellijk werden ingezet voor de bevrijding van het Nederlandse grondgebied. Langs Venlo ging hun bevrijdingszegetocht alover de Rijn naar de Lüneburgerheide, waar zij op 8 mei 1945 het staakt-het-vuren vernamen. Het Hitlerleger was nu definitief overwonnen en meteen het facisme begraven. Zo dacht men toen...

Na zijn demobilisatie trad Charles-Bob in dienst van het Engelse Ministry of Supply en kreeg er in Duitsland de leiding toevertrouwd van de afdeling "Verkoop van oud-legermateriaal". Hij ontdekte er a.h.w. zijn roeping, deze van verkoper. Wat ook maar enigszins aan de man te brengen was, deed hij dan ook met de flair van de geboren verkoper.

Drie jaar bleef hij daar in functie en ontmoette intussen heel wat zakenlui, waaronder een stel Belgische, die voor aankoop van legerstocks bij hem terechtkwamen. Hij sprak ze onveranderlijk in 't Engels aan. Zo gebeurde het eens dat hij een Belgisch handelaar tegen een kollega hoorde zeggen: "Nu zullen wij dat Engelsmannetje eens lekker in de luren leggen". Wie er hier bedrogen uitkwam, hoef ik vast de lezers niet te vertellen. Die bewuste Belgische handelaar, de heer Lefebure uit Kortrijk, mede-financier van het bedrijf waar Charles-Bob momenteel zijn kostje verdient, is één zijner persoonlijke vrienden geworden.

Na beëindiging van dit driejaarskontraakt - we schreven toen 1948 - vestigde hij zich in Engeland en werd er - dank zij de in Duitsland verworven relaties - als hoofdverkoper in dienst genomen bij General Motors. Vijf jaar bleef hij bij deze multinational en verwierf er jaar na jaar de "diamant", een soort trofee voor de beste verkoper in Engeland.

Zijn faam was nu gevestigd en hij kreeg hierdoor een betere aanbieding bij Ford-Engeland. Hij liet zich niet pramen om er de leiding van de verkoopafdeling op zich te nemen. Hij stapelde er het ene verkoopssukses na het andere op.

In 1960 vond deze bedrijvige zakenman dat het de hoogste tijd was geworden voor een huwelijk. Hij wist de bekoorlijke Ann Edwards tot het jawoord te bewegen. Deze begaafde vrouw - licentiate-kunstambachten, die menig fraai keramiekkunstwerk vervaardigde - schonk Charles-Bob twee flinke zonen, Chris en Philip, nu respectievelijk dertien en negen jaar oud.

Kort na hun huwelijk - nog in 1960 - besloot het echtpaar Braeckman-Edwards de plas over te steken en zich in Brugge te vestigen. Charles-Bob had immers inmiddels de direkteursfunctie aanvaard bij een filiale van de Engelse firma M.T.S. CONTINENTAL, een groot bedrijf dat zich specialiseerde in frigowagens en koetswerk. In 1964 ging de moederfabriek helaas over de kop en sleurde haar Belgische dochteronderneming in haar ondergang mee.

Iemand met het verkooptalent van een Charles-Bob Braeckman hoeft echter niet te gaan stempelen. Hij kreeg inderdaad vlug een aanbod voor een zeer belangrijke functie bij FORD-TRACTORS-Belgium, nl. de taak om de distributie gevoelig op te drijven. Hij nam gretig dit voorstel aan en bleef nog twee jaar in Brugge om zich nadien - nog steeds in dienst van FORD-TRACTORS-BELGIUM - in Zichem, geboorteplaats van Nest Claes en "zijn" WITTE, te vestigen.

Midderwijl leerde hij de GEBROEDERS VERBIST (Koning Leopoldlaan) kennen. In 1970 sloot hij met hen een gunstig kontraakt af en trad in dienst van dit bedrijf, vanzelfsprekend weer in de verkoopafdeling. Hij zocht en vond een gepaste woning in de buurt van zijn nieuwe standplaats, zoals nu geweten in de Achterheide, 54. De twee eerste jaren betrok hij deze woning als huurder, om er in 1972 de gelukkige eigenaar (sic) van te worden. In café d'Hand werd de koop afgesloten. Lachend vertelde dame Ann mi dat zij daar bekend staat als "de dansende Engelse".

Zowat samenvallend met de aankoop van de aardige villa met dito voor- en achtertuin verwierf Charles-Bob een nieuwe, lukratiève job, te weten deze van technisch directeur bij A.G. PLANT HIRE in Dendermonde, een multinational die kranen, bulldozers, e.d. verhuurt, evenwel uitsluitend aan buitenlandse oliemaatschappijen. Daar houdt hij zich o.m. onledig met de aankoop van de te verhuren machines. De aankoopssommen lopen meestal in de honderden miljoenen.

Het volgende om even de bedrijvigheid van deze door-zenuwen-opgevrete man te typeren. Zijn gemiddelde tweemaandelijks telefoonrekening haalt niet zelden de dertienduizend frank. Gesprekken met het buitenland zijn schering en inslag. De gebezigde talen : uiteraard Engels, Duits, Frans en soms Nederlands. Charles-Bob is een kilometervreter : 140.000 kilometer per jaar in de wagen is geen zeldzaamheid. Hij vertoeft hierbij regelmatig in het buitenland. Het is geen uitzondering dat hij om 9 uur bij postmeester Jan Van Borm vertrekt, te 10 uur in Zaventem opstijgt, om 11 uur een overstapje maakt in Frankfurt en vandaar non-stop doorvliegt naar Tripoli, hoofdstad van het rijke olieland Libië, daar met bekwame spoed zijn (miljoenen) zaak afhandelt en dan zonder verpozen de terugreis aanvat, die hem omstreeks elf à twaalf uur 's nachts thuisbrengt, waar het, inmiddels van deze blitzreis verwittigd, vrouwtje Ann geduldig op hem zit te wachten. Maar hoe ver de zakenreis hem ook heeft gevoerd en hoe laat hij bijgevolg ook mag thuiskomen, niets belet hem om zich de volgende morgen op zijn vast uur bij onze postmeester aan te dienen voor het ledigen van zijn postbus, overigens de enige die ons postkantoor rijk is.

Op de ministeriële kabinetten is Charles-Bob een regelmatige gast. Met staatssecretaris Luk Dhoore heeft hij meermaals contact gehad, omdat hij deze dynamische beleidsman vaak een of ander Amerikaans investeringscontract van ettelijke honderden miljoenen ter ondertekening ^{mocht} voorleggen, waardoor er dan weer een resem nieuwe arbeidsplaatsen konden geschapen worden.

Buiten zijn eigenlijk werkterrein is Charles-Bob nog erg bedrijvig. Zo was hij jarenlang de voorzitter van de commissie voor vernieuwing van het secundair onderwijs (V.S.O.)

Charles-Bob Braeckmann was niet alleen een ijverig en talentrijk student, hij muntte tevens uit als atleetiker. Hij was in zijn tijd een befaamd looper. Eerst op de 400m, later op de 5.000 m en niet het minst in de cross-country. Hij stapelde de overwinningen en ereplaatsen op. Tot zijn genommerdste tegenstanders behoorden de melkboer-loper Van Rumst uit Lokeren en de onverslijtbare Marcel Van de Wattijne uit Ronse. Hij geeft toe dat hij het vaak tegen deze vedetten moest afleggen. Met terecht trots denkt hij terug aan zijn overwinning tijdens het legerkampioenschap in 1939. De gouden medaille die hieraan herinnert, ligt ergens veilig opgeborgen. Zoon Chris schijnt in vaders voetsporen te stappen. Hij behaalde immers kortgeleden in Zedelgem bij de miniemen de Belgische kampioentitel der Rijksmiddelbare Scholen. Wie zegde het weer : "De appel valt niet ver van ...de vader !"

Bij Charles-Bob heeft het geloof in zijn medemens een ernstige deuk gekregen. Teveel ondankbaarheid ontmoette hij reeds in zijn leven. Het vaderland liet zijn groot-invalid vader letterlijk in de kou staan. Hijzelf kreeg uiterst zelden een dank-je voor de vele diensten die hij steeds belangloos bewees. "Hoe beter je de mens leert kennen, des te meer ga je van de dieren houden", zegde hij ons. En hij was kennelijk niet blij om deze uitspraak. Schuchter durfde ik hem opmerken, dat deze pessimistische levensvisie wel eens fatale gevolgen kon hebben. "Want", zo zei ik, "wie het geloof in zijn medemens heeft verloren, verliest uiteindelijk het geloof in zichzelf". Toch ben ik overtuigd dat Charles-Bob's zogenaamde ongeloof in de dankbaarheid en de goedheid van de mens geen echte overtuiging is. Hoe anders zijn onverminderde drang tot helpen en goeddoen te verklaren? Iemand die bereid blijft voor anderen in de bres te springen, kan niet anders dan in die anderen te geloven.

Zijn de anderen dan niet steeds dankbaar, zoals hij al dan niet terecht beweerde, hijzelf daartegenover kan des te meer dankbaarheid opbrengen voor hen die hem goe deden. Zo zal hij onze dokter Willems eeuwig dankbaar blijven en voor hem, bij wijze van spreken, te voet naar Parijs gaan (sic), want aan diens beroepskennis en toewijding heeft hij immers het leven te danken van zoon Chris, die als verloren tegen een dodelijke hersenvliesontsteking kampte.

Pa en ma Braeckman en de beide zonen zijn dol op dieren, inzonderheid op honden. Zij zijn overigens de trotse bezitters van een rasechte Engels Airedale Terrier.

Charles-Bob heeft zich sedert zijn Breendonk-periode, en dit onder impuls van zijn burens waarmede hij best kan opschieten, tot een verwoed duivenmelker ontplooit. Hij is een trouw lid van de NOORDERBOND met lokas bij Jefke-van-den-oude-garde. Daar kan je Charles-Bob dan ook geregeld aantreffen in een ontspannend babbeltje met andere stamgasten. Zijn duifjes hebben hem geen windeieren gelegd. Op zijn palmares prijken reeds meerdere eerste- en ereprijzen.

Hiermede wil ik het nog lang niet afgesloten levensverhaal van Charles-Bob Braeckman beëindigen. Echter niet, zonder hem, zoals dit gebruikelijk is, nog veel voorspoed in het verdere leven toe te wensen. Ook de hem flink terzijde staande echtgenote en de vriendelijke zonen wens ik alle goeds toe. Voor alle vier hoop ik, dat zij Breendonk beter zouden leren kennen om het daardoor nog meer te waarderen.

Staf Vivijs.

- - -

5. Jijder Water

Er was zonder moeilijkheden een lijn te trekken in verschillende Schakel-artikels van Juli-Augustus 1970. Een slot van een artikelenreeks van Meester Leon Verbruggen over de gemeenteraadsverkiezingen waarin hij een heel stukje geschiedenis schreef over de Breendonkse verkiezingen, een grote aankondiging voor een voorlichtingsavond die zoudoorgaan in het Centrum betreffende de (toen) aanstaande verkiezingen en talrijke malen dat er in de Dagklapper van deze Schakel teruggekomen werd op deze bollekenskermiss, bewijzen dat de Oktoberverkiezingen in de belangstelling stonden van het Breendonks publiek.

Gemeenteraadsverkiezingen in Breendonk...een gebeurtenis die wij en ook U lezers en lezeressen waarschijnlijk nooit meer zullen meemaken. Het is inderdaad zo dat alleen nog een plotse regeringscrisis of een andere - maar dan zeker ook onvoorziene zaak - het fusioneren van de gemeenten kan tegenhouden. Deze fusies zullen dan wel een werkelijkheid zijn alvorens de gemeenteraadsverkiezingen 1976 zullen plaats hebben. Alzo zullen onze ex-Breendonkse kiezers reeds moeten stemmen voor lijsten waarop kandidaten voorkomen van vroegere gemeenten die nu tot één gemeente gefusioneerd zijn. Of - en dat is natuurlijk allemaal mogelijk - er zouden federale lijsten naar voren moeten komen. Waarmee wij bedoelen dat ondanks het een feit is, sommigen zich blijven verdedigen tegen de fusie en dit laten blijken door met lijsten op te komen uit een bepaalde vroegere gemeente.

Mogen we de fusies als een zekerheid beschouwen, toch vinden wij het niet zo gezellig dat in al de voorgestelde fusioneringen alleen de namen van de grotere gemeenten behouden blijven. Zou het niet interessanter geworden zijn, dat van iedere gemeente die met andere wordt samengevoegd een stuk behouden werd, zodat men een totaal nieuwe gemeentenaam krijgt. Dan zouden de mensen van Puurs in ons geval zeker niet de indruk krijgen dat zij de andere gemeenten hebben opgeslorpt om hierover de baas te spelen en zouden de andere gemeenten niet moeten denken dat zij nu het stiefkind zullen worden van die grote gemeente.

o hoorden wij onlangs nog verklaren dat de gemeenten Onze Lieve Vrouw
aver, Beerzel en Putte'zouden samengevoegd worden en dat de nieuwe naam
nze Lieve Vrouw Beerput zou worden. Gelukkig is deze fusie niet doorgegaan.
n ons geval zou men er kunnen van maken hebben bijvoorbeeld : PURUISLIBRE,
UIZELPUURDONK, of nog andere samenstellingen.

aarom nodigen wij U uit over deze namen eens na te denken. Wie kan er tegen
olgende Schakel interessante en dan liefst koddige samenstellingen maken
an namen van bestaande gemeenten die volgens de planning zullen fusioneren.
j aanvaarden namen die alleen betrekking hebben over het Vlaams lands-
edeelte. Moesten wij heel wat inzendingen hebben, dan zullen wij diegene
e volgens ons de mooiste en meest originele naam gevonden heeft, met een
ijs bedenken.

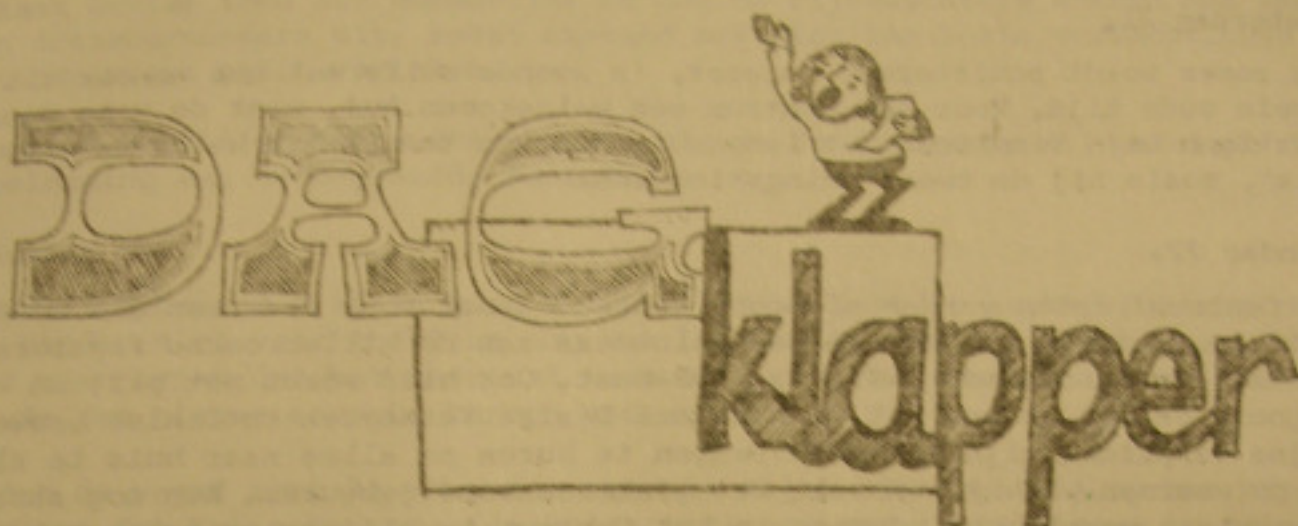
nu maar zoeken en tot volgende maand.

DESMEDT Alfons.

- - -

DAG Klapper

JUNI 1975

Maandag 16.

De Breendonkse K.A.V.-vrouwen gaan vandaag op reis naar Duitsland. Het wordt een prachtige dag voor deze dames, waarbij zij al reizende ook heel wat geleerd hebben.

Woensdag 18.

In verschillende kranten kan men een grote kop lezen : Breendonk wint volleybaltornooi te Blaasveld. In het verslag zelf staat dan de waarheid in kleine letters : de Duvels eindigden tweede en dienden in de finale met weinig verschil onder te doen voor Blaasveld. Toch een flinke prestatie, waarvoor onze felicitaties.

Donderdag 19.

Eindelijk is het zover ! Na maanden en nog maanden werken en zwoegen wordt het vernieuwde parochiecentrum officieel geopend. Het prachtige kompleks, dat evenwel nog niet volledig is afgewerkt, is werkelijk een pareltje. Vele parochies kunnen het ons benijden. Misschien ook wel op de wijze waarop het Centrum is tot stand gekomen : met medewerking van vele onbaatzuchtigen. Die vele mensen, die de open receptie bijwoonden, waren wellicht getuigen van de groeiende drang naar eensgezindheid. Wij hopen nu slechts één ding. Dat deze vernieuwde en prachtig verzorgde gebouwen in dezelfde staat zullen blijven als ze zich nu bevinden. En deze hoop koesteren wij niet alleen maar nog honderden Centrumfans.

Vrijdag 20.

Naar aanleiding van de Centrumfeesten wordt een tentoonstelling geopend, georganiseerd door de Kultuurkring. Expositant is Bert Van den Broeck uit Opwijk, die uitpakt met echte, menselijke volkskunst.

Zaterdag 21.

De zomer wordt schitterend ingezet, 's avonds zelfs met een onweer uit de goeie oude tijd. Voor het Centrum een welgekomen bui, want de vele danslustigen zijn verplicht wat langer te blijven "omdat het water te diep was", zoals bij de twee koningskinderen.

Zondag 22.

De Centrumfeesten worden afgerond met een diner voor iedereen die heeft betaald, met een bezoek van de deelnemers aan de Willebroekse figarorally, en met een denderende kwis, naar BB-maat. Ook hier wordt met prijzen gegooid en wel zo erg dat de winnaars Désiré Verheyden en Denise Lauwers bijna verplicht zijn een vrachtwagen te huren om alles naar huis te slepen. En de weerman... hij herhaalt wat gisterenavond gebeurde. Een nog straffere regenvlaag verplicht iedereen in het Centrum te blijven en nog rap een pintje te pakken. Velen waren echter verplicht hun keel met regenwater nat te maken.

Maandag 23.

Wie denkt dat er stilte na de storm ging heersen, komt verkeerd uit. De gepensioneerden komen van einde en verre naar het Centrum om er een ontspanningsnamiddag van de bovenste plank mee te maken. Maar het probleem bleek spoedig te zijn : waar die 600 mensen een plaats geven ? Onze oudjes trotseerden echter alles, zelfs de verzengende hitte van de Centrumzaal en gingen er zelfs nog bij dansen !!

Woensdag 25.

Ondertussen nadert de paardenkoers-ten-voordele-van-de-gehandicapten met bekwame spoed. In de Breendonkstraat wordt met man en ook met veel macht gewerkt aan de terreinen en de accomodatie. Volgens insiders ons weten te vertellen verwacht men 6.000 man. Het geheel staat onder de hoge bescherming van Minister Chabert, gouverneur Kinsbergen, arrondissementskommissaris Rombouts en de heren burgemeesters van Breendonk en Tisselt.

Donderdag 26.

Naar wij zo juist vernamen zal de Breendonkse K.W.B. een volleybaltornooi organiseren op zondag 31 augustus in de jongensschool waaraan niet minder dan 8 ploegen zullen deelnemen. Dus allen daarheen.

Vrijdag 27.

Wij vernemen dat in het gezin Albert Verbruggen en Mariette Minnebo uit de Peeterstraat een zoon is geboren, genaamd Kristof. De Schakel wenst hen, alsook het gezin van Leopold Verhoeven en Jacqueline Van Neck uit de Tulpenlaan met hun zoon Koen van harte geluk.

Zondag 29.

De deelnemers zijn er en de toeschouwers ook, maar de weerman heeft het laten afweten. Tussen de flinke regenbuien in springen de aangekondigde

Black Devils toch hun nummertjes en ook de rijkswachters voeren hun spring- en dressuurnummers uit, zodat niemand met niet ingeloste verwachtingen de paardenkoers heeft verlaten.

Vandaag overlijdt Louis Steenhuyzen uit de Veurtstraat. Wij betuigen onze deelneming aan de beproefde familie.

Maandag 30.

De vakantiemaanden staan voor de deur : twee maanden lekker luieren voor de kinderen of voor sommigen nog wat bijwerken voor een hereksamen. Laat ons maar hopen dat het weer wat meezit, zodat de jongeren lekker buiten in de zon nieuwe energie kunnen opdoen.

Opdat de maand niet te vlug zou voorbij zijn, vernemen wij op het nipper-
tje nog dat Erwin Coppens (de Buisseretlaan) een fonkelnieuwe bromfiets
armer is geworden. Erwin die voor een enkele keer met zijn brommer naar
Brussel was gereden, waar hij in het Manhattan-center werkt, komt
's avonds tot de onthutsende vaststelling dat zijn brommer een andere
eigenaar heeft gekregen.

En ook de Schakel sluit vandaag na het verschijnen van het Juni-nummer
zijn deuren tot einde Augustus. Terwijl wij onze Telex-en maar laten
typen en berichten voor dagklappernieuws laten opstapelen gaan we ergens
in de warme zon liggen luieren om alles voor enkele weken te kunnen ver-
geten.

JULI 1975

Dinsdag 1.

In de meisjesschool heeft er een vergadering plaats omtrent het zich
stellende scholenprobleem. Eerlang zullen de belanghebbenden worden
ingelicht over de genomen beslissingen ter zake.

Hendrika Beeckmans van de Dendermondsesteenweg verlaat ons vandaag voor
altijd. Aan de beproefde familie onze innige deelneming.

Vrijdag 4.

De Mayer Cornelis uit de Groenstraat - hij had eigenlijk Breendonk nog
maar enkele weken verlaten - verlaat ons nu ook definitief. Ook aan deze
familie onze deelneming.

Zaterdag 5.

En nog maar een overledene aan wiens familie De Schakel zijn deelneming
meedeelt. Dit maal is het Jozef Verbruggen uit de Breendonkstraat die
vandaag het tijdelijke met het eeuwige verwisselt.

In de kranten staat te lezen dat het voorgestelde fusieplan van minister
Michel wat betreft de provincie Antwerpen door de Vlaamse ministerraad
werd goedgekeurd. Dat houdt in dat Breendonk eerlang terug naar Puurs gaa

Ten nadele van Frans Meeuwissen, Kon. Leopoldstraat, verdween er een aanhangwagen ter waarde van 17.000 fr. Bij Gillis werd door drie vreemdelingen een gouden uurwerk met dito armband ter waarde van 80.000 fr en een aansteker van 7.000 fr afhandig gemaakt. Oppassen dus, leg alles goed vast!

Maandag 7.

Het is Opdorp-jaarmarkt en de traditie wil dat Breendonk ook daar flink is vertegenwoordigd. Maar Erwin Coppens is er voor de tweede maal op amper een week tijd het mikpunt van enkele vluggerds. Hij raakt er zijn portefeuille kwijt.

Dinsdag 8.

We zijn getuige geweest van een rasechte achtervolging uit een politiefilm. Ter hoogte van de verkeerslichten aan de autostrade spoedt een haastigaard zich door de rode lichten, maar de slimme had niet gezien dat ijverige rijkswachters met hun BMW in de buurt waren. Die jongens sprongen vliegensvlug in hun wagen, zetten hun zwaailichten aan en loeiden de sirene en de achtervolging kon beginnen. Helaas nog voor Londerzeel was de spanning eraf en stond de "zondaar" met zijn rijbewijs in de hand.

Nog maar een overlijden. Ditmaal is het nog iemand uit de Breendonkstraat, namelijk Breyne Adelina. Ons medeleven aan de familieleden.

Woensdag 9.

Een eerste echt zomeronweder doet velen onder het bed kruipen. Het was werkelijk een orkaan van lawaai en licht. Maar daar bleef het bij, want een druppel regen kregen we uit de wolken niet gewrongen.

Donderdag 10.

In het Dorp en omgeving heerst een drukke bedrijvigheid. Nu is het de jeugd-raad die de aandacht opeist met een sportieve manifestatie. Met zijn 15 gaan ze op 9 augustus naar Wilrijk om er een aflos-maraton te lopen. 11 jongens en 4 meisjes die ieder enkele kilometertjes lopen tot de voorgescreven afstand rond is.

Vrijdag 11.

De Vlaamse feestdag wordt overal gevierd in het Vlaamse land. Bepaalde firma's sluiten zelfs hun deuren en dat mag wel, vinden wij. Ook bij ons sierde menig Leeuwenvlag, het symbool van de Vlaamse gemeenschap, de gevel.

Zaterdag 12.

In de Bessemstraat wil er een auto absoluut rechtdoor rijden aan de scherpe bocht die zich in deze straat bevindt. Met hotsen en botsen komt hij dan ook in de hovingen van Frans Castermans terecht waar hij heel wat plantaardige schade aanricht. Gelukkig vielen er geen gekwetsten.

Zondag 13.

Precies op een 13de toeloegang van Eddy Merckx. We konden het meemaken hoe een leegdereden wereldkampioen zijn meerdere moet erkennen in Thevenet. Op de radio is de franstalige fanticus Luc Varenne, die maar één wielrenner kent, een hartinfarkt nabij. Pauvre Luc.

Maandag 14.

De echte zomer komt ons een bezoek brengen. Vandaag kennen wij reeds teperaturen van om de 32 graden zodat alles begint te plakken aan ons lichamen. En zoals zovelen gooien wij zoveel mogelijk uit.

De volkadansgroep Annemarieke trekt er voor 14 dagen op uit naar Luxemburg. Al fietsend nog wel, met pak en zak achteraan op de bagagedrager. Jan De Bondt en zijn eega doen net zoals een flink echtpaar pastsamen : per tandem. Hierover in de rubriek "Verenigingsleven" meer nieuws.

Dinsdag 15.

Vandaag vernamen wij het overlijden van Virginia Van Dom uit de Eigenaarstraat. De Schakel betuigt aan de beproefde familie zijn innige deelneming.

Woensdag 16.

In de Brouwerij Noortgat zit men lelijk in de knoel. Een weinig gepaste staking in Denemarken is er de oorzaak van dat de voorraad Tuborg flink is geslonken en dat men bij het aanhoudende warme weer zal moeten gaan denken aan rantsoenering.

Donderdag 17.

Nu reeds, een maand voor dat deze manifestatie zal plaats hebben, is de negende Centrumrally reeds klaar. Hij wordt immers verreden op 17 augustus en telt mee voor het kampioenschap der Vlaamse rallyclubs, wat meteen een waarborg is voor de deelname van de beste rallyrijders.

Vrijdag 18.

Na al die overlijdens nu toch enkele geboorten. Schakel wenst volgende gezinnen proficiat : Ludovic Peytier en Godelieve Hermans uit de Provincie-
laan met hun dochter Anna, Lodewijk Caluwé en Delfina Van de Vondel met hun zoon Kris en Ettore Cattaruzza en Lea Langbeen - beide laatste uit de Zavelstraat - met hun dochter Catherine.

Zondag 20.

Zuster Jozefine, ons aller zuster Jozefine, waarvoor we in onze eerste korte broek zoveel ontsag hadden, viert de 60e verjaardag van haar kloosterintrede. Dat willen we met een flinke proficiat onderstrepen. Uiteraard is dit een gebeurtenis die luisterrijk moet worden gevierd. De hele kloostergemeenschap is aanwezig en de plechtige eucharistieviering wordt opge-
luisterd door het grote koor. Talrijke oud-leerlingen en vrienden van zuster Jozefine hebben haar nadien nog eens persoonlijk en welgemeend geluk gewenst.

Temidden van het feestgejoel speelt er zich op de autostrade aan de verkeerslichten een drama af. Een Nederlandse toerauto rijdt een stilstaande wagen aan. Balans : één dode en één zwaar gekwetste. De 64-jarige Frans Amrinckx uit Jambes die zijn kleinkinderen kwam afhalen voor een vakantie in Jambes werd op slag gedood. Zijn echtgenote diende met zware verwondingen opgenomen in het hospitaal in Willebroek.

Ook Teske (Louis Apers) ligt in het ziekenhuis. Hij liep een dijbeenbreuk op tijdens een ongeval op een paardenkoers in Brasschaat. Aan Teske een spoedig herstel.

Ondertussen zouden wij bijna vergeten te vermelden dat de Breendonkse Chirojongens vandaag naar Brakel vertrokken om hun jaarlijkse bivak te beginnen.

Maandag 21.

Met veel belangstelling hebben we op deze nationale feestdag uitgekeken naar het defilé van de vrouwelijke militairen. We moeten zeggen dat ze het goed deden, maar dat was nu ook weer niet zo moeilijk omdat er langs het parkoers toch geen winkels zijn.

Dinsdag 22.

Guido Van Breedam heeft ook een ongelukje aan de hand. Zijn nieuw wagentje vertoont een flinke deuk. Meer weten we er niet van.

Woensdag 23.

Zopas vernemen we dat op de Rijweg een wagen is uitgebrand. Gelukkig zijn er geen slachtoffers te betreuren.

Donderdag 24.

Wie bloed te veel heeft kan altijd naar het Centrum waar de bloedgevers worden verwacht. Ofschoon het vakantie is komt toch een flink aantal van hen opzetten voor deze edelmoedige daad.

Terwijl de Chiromeisjes ook vandaag voor hun bivak Breendonk verlaten dat nu heel stil is geworden, wordt het in Willebroek nog warmer dan ergens anders. Op het bekende pleintje worden zomaar twee fritures en een nieuwe wagen door brand vernield. Vlammen sloegen bijna zo hoog als de Willebroekse brug en de rook was kilometers ver te zien. Spoedig moest ook het verkeer worden omgeleid. Gelukkig vatten de omliggende huizen geen vuur anders zou het een echte ramp kunnen worden zijn.

Vrijdag 25.

Wij vernemen het overlijden van Maria Van de Ven uit de Breendonkstraat op Tisselts grondgebied maar eigenlijk iemand die in Breendonk goed bekend was. Aan deze familie onze innige deelneming.

Zaterdag 26.

De volksdansgroep Annemariëke is terug van even weg geweest met de fiets. De ganse reis naar Luxemburg en terug verliep zonder kleerscheuren en betekent een nieuwe spoorslag om volgend jaar nog verder en nog met meer op reis te trekken naar nieuwe nog niet ontdekte oorden in Vlaanderen.

Zondag 27.

Fons De Wolf werd op de valreep toch aangeduid voor het nationaal kampioenschap voor liefhebbers. Fons was immers langs de grote poort de nieuwe categorie binnengestapt en wordt een geducht tegenstander genoemd, zelfs door de oud-beroepsrenners die nu in deze categorie aanzetten.

Woensdag 30.

Tot misschien ieders verrassing blijft er een massa volk onze gemeentelijke boekerij bezoeken en boeken lenen, zodat de lange hete zomer zelfs aanleiding geeft om boeken te lezen. Het succes van de nieuwe boekerij is nu al een vaststaand feit geworden.

Donderdag 31.

De eerste vakantiemaand is achter de rug en we hebben nog geen druppel regen gezien. Dat hoeft ook niet voor ons, maar we hebben de indruk dat een flinke regenbui toch wel deugd zou doen.

Als slot van deze maand nog maar een overlijden. Ludovica Segers uit de Breendonkstraat heeft ons ook verlaten. Ook aan deze familie biedt De Schakel zijn medeleven.

AUGUSTUS. 1975.

Vrijdag 1.

Ondertussen kunnen we ook medelen dat de 9° Centrumrally werd proefgereden door een drietal specialisten en ook goed werd bevonden. Het kan ook moeilijk anders, want de Breendonkse organisatie is gekend om haar prima afwerking.

Zondag 3.

Een proficiat van de Schakel aan het gezin Alfons Tierens en Adriaenssens Christiane met de geboorte van hun zoon Filip.

Maandag 4.

In de Breendonkstraat werd de 80-jarige Rosalie Vertongen bij het oversteken van de straat gevat door een auto. Zij werd met zware verwondingen overgebracht naar het ziekenhuis van Willebroek.

Dinsdag 5.

Wie zo eens op een zondagvoormiddag het centrum binnendondert heeft al kunnen merken dat er plaats is in overvloed voor een rustig babbeltje of voor een kaartje.

En dat er ook wat te beleven valt, mag men wel afleiden uit de flinke belangstelling die er bestaat wanneer de wielertoeristen daar hun voorbijrijt nog eens uit de zweetdoeken doen.

Ondertussen hebben ook de volleyballers met het oog op het tornooi de oefening hervat. Men wil immers in eigen midden geen slecht figuur slaan.

Woensdag 6.

Het wordt vandaag de warmste zomerdag van 1975. Zowat omstreeks de 35 graden stijgt het kwik in de thermometer, dit in de schaduw. Nog te warm om er naar te kijken !!

Donderdag 7.

Desiderius Goossens, oud-schepenen van Breendonk, overlijdt vandaag in het rusthuis van Lippelo. Aan de beproefde familie onze medegevoelens.

In het Centrum heeft een dia-avond plaats gegeven door pater Van Linden. Onze globe-trotter Joris Maes komt hier ook aan het woord en vertelt de aanwezigen over het missiewerk van zuster De Boeck dat hij persoonlijk heeft kunnen ondervinden wanneer hij genoemde missiezuster bezocht.

Vrijdag 8.

De jeugdraad-ploeg voor Wilrijk is gisteren op oefening geweest naar Kapelle-op-den-Bos om er op een piste de laatste hand te leggen aan de voorbereiding. Er werden afstanden van 3,6 kilometer gelopen in minder dan 11'20 wat het beste laat ~~ver~~hopen voor Wilrijk.

Een botsing op de autostrade. Een vrachtwagen uit Wallonie botste er tegen een personenwagen bestuurd door iemand uit Londerzeel. Deze laatste liep zware verwondingen op.

Vrijdagavond een botsing in de Breendonkstraat en nog wel tussen een landbouwtractor en een personenwagen. De traktor werd bestuurd door Jef Tersago uit de Breendonkstraat. Hij werd aangereden door een Marokkaan. Jef liep lichte verwondingen op.

Zaterdag 9.

En in Wilrijk werd het een flinke tweede plaats. De eerste ronden lieten echter anders vermoeden, daar men al vlug op wat achterstand werd gelopen, maar man- en spierkracht deden de kansen draaien. En Breendonk kwam zelfs aan de leiding. Maar op het einde, met de streep in het zicht, diende men de duimen te leggen voor de inrichtende klub. Toch een Flinke prestatie voor de ploeg die werd klaar gestoomd door Luc Van Asch.

Zondag 10.

De volksdansgroep Annemarieke is te gast in Nederland en meer bepaald in Zundert, waar ze de vele mensen vergast op enkele fijne dansen.

Dinsdag 12.

Edward De Decker uit de Beenhouwerstraat - een van onze Schakelportretten uit de voorbije jaren - verlaat ons op 90-jarige leeftijd. Aan de beproefde familie ons diep medevoelen.

Woensdag 13.

Dat het vakantie is ondervindt men best op de Willebroekse markt. Hoe minder marktkramers, hoe meer kijklustigen, zodat de straten daar bomvol zijn.

Donderdag 14.

De lange hete zomer laat het afweten. De eerste druppels komen ons vandaag melden dat er nog nat tussen de wolken aanwezig is.

Vrijdag 15.

Moederkensdag en een lang week-end voor de boeg zijn de slotregels van onze - ditmaal - tweemaandelijks dagklapper.

